

47982 - قضای باقی مانده‌ی روزه‌های رمضان نه سال خود را به جای نیاورده است

سوال

دختری هستم که پیش از این بر راه هدایت نبودم اما الحمدلله توبه کرده‌ام، اما سوالم این است: من پیش‌تر روزه‌ی رمضان را به جای می‌آوردم اما روزه‌هایی که بر گردنم باقی مانده را نه سال است ادا نکرده‌ام، یعنی حدود پنجاه روز و نمی‌توانم همه‌ی این مدت را روزه بگیرم، اما می‌توانم نصف آن را روزه بگیرم و باقی مانده‌اش را صدقه بدهم. آیا این کار درست است؟ و چقدر باید صدقه بدهم؟

پاسخ مفصل

اولاً:

ستایش شایسته‌ی پروردگار است که نعمت هدایت و توفیق آنچه مایه‌ی خشنودی اوست را به شما عطا نموده و بشارت که مغفرت الله از شما دور نیست، زیرا کسی که از گناهی توبه کند مانند آن است که گناهی نکرده و هر که به سوی خداوند روی آورد خداوند نیز به او روی خواهد آورد.

ثانیاً:

کسی که به سبب عذر شرعی در رمضان روزه نگیرد مانند مسافر یا بیمار یا زنان در عادت ماهیانه، باید در صورت توانایی قضای آن را به جای آورد و در صورت توانایی روزه گرفتن جایز نیست که به جای آن به بینوایان غذا دهد، زیرا الله متعال می‌فرماید:

﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ [بقره: ۱۸۵]

(و کسی که بیمار یا مسافر است [باید به اندازه‌ی آن] تعدادی از روزهای دیگر [را روزه بگیرد]).

یعنی واجب است به تعداد روزهایی که روزه نگرفته، روزه بگیرد.

معاذه می‌گوید: از عائشه - رضی الله عنها - پرسیدم: چرا زن حائض روزه را قضا می‌کند اما قضای نماز را به جای می‌آورد؟ گفت: ما دچار آن (عادت ماهیانه) می‌شدیم، و به ما دستور می‌دادند روزه را قضا کنیم ولی به قضای نماز امرمان نمی‌کردند. به روایت مسلم (۳۳۵).

ثالثاً:

واجب نیست که این روزه‌ها را پشت سر هم به جای آورید. یعنی می‌توانید به صورت پراکنده روزه بگیرید. یعنی مثلاً یک روز روزه باشید و دو روز روزه نباشید. یا چند روز پشت سر هم روزه بگیرید و چند روز روزه نگیرید... یعنی هر طور که برایتان آسان‌تر است تا وقتی که خداوند به شما توفیق دهد و روزه‌های باقیمانده را ادا کنید.

همینطور باید اول از قضا‌ی روزه‌ی رمضان گذشته شروع کنید تا پیش از آنکه رمضان بعد فرا رسد.

برای اهمیت موضوع به پاسخ سوال شماره‌ی (26865) مراجعه کنید.

از خداوند یاری بجویید و از او بخواهید شما را برای انجام این عبادت یاری دهد. یکی از دعاهای پیامبر - صلی الله علیه وسلم - این بود که می‌فرمودند: **«اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»** یعنی: خدایا مرا بر یادت و شکر و عبادت نیکویت یاری ده. خداوند ما را به هر خیری هدایت کند.